

ԱՆՏԻՊ ՏԱՂ ՄԸ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԹԼԿՈՒՐԱՆՑԻՈՅ (1)

Խոստովանիմք եւ դաւանիմք բզքեզ, Աստուած անժամանակ,
 Անըսկիզբն, անկատարած, անեղ, անմահ 'ւ անօրինակ,
 Անպատմելի, անճառելի, անքննելի եւ անքանակ,
 Անեղական լոյս կենդանի, համատարած, անխայրափակ,
 Ճառագայթ լուսոյ ճաճանչ, իմանալի լոյս գերունակ,
 Երբորդութիւն եւ մի բնութիւն, Աստուածութիւն, անհա՛ս էակ,
 Հայր եւ Որդի եւ Սուրբ Հոգի, միշտ եւ յաւիտ եւ մի երբեակ,
 Անձանցդ 'ւ անուանցդ է բաժանումն, այլ ամենայն մի եւ միակ,
 Ամենայնց եւ արարիչ, յամենեցունց անպարունակ,
 Քան զամենայն միտք եւ ի վեր 'ւ ամէն մըտաց եւ վեհունակ,
 Զամենայնքն դու քննես 'ւ անքննելի մընաս յերակ, (1)
 Հրեշտակացն անքննելի, անմարմինքն ոչ են քեզ գիտակ,
 Քանզի դու բարձր եւ վեհագոյն, խոր քո չունի իսկի յատակ (2),
 Դու զայնօք լայնատարած, անհատական եւ անորակ,
 Յոչնչ ստեղծեր զեղեալքս, բոլոր գոյիցս աննրմանակ,
 Զիա՛րդ կարէ պատմել (3) բերան, դու անուրեք 'ւ անըտմանդակ, (4),
 Զքեզ զըւարթունք փառարանեն եւ սերովբէք պարապարփակ,
 Քեզ մարդիկ երկըրպագեն զի քո ձեռացդ են գործունակ,
 Քեւ անասունքն բուժանին, թռչունք, սողունք 'ւ անրան զազանք,
 Ծառք եւ բոյսք պտղաւորին, մատղաշ հան՛նն ոտա բարունակ,
 Քոյին խնամօքդ պահպանին, մընան հաստատ 'ւ անփոթերակ, (5)
 Օղայինք եւ երկրայինք ի քե՛զ յանձին (6) ծով եւ ցամաք:
 Եւ անարգս յամէն գոյից՝ առ քեզ վստահ փութամ յերակ,
 Բա՛ց ըլլը՛րանա իմ յօրհնութիւն, հոգւոյս վառեա՛ զլոյս քո նըրագ,
 Էրցո՛ շնորհօք Հոգւոյդ Սրբոյ զմիտս որ բանից առնի նարակ,
 Մաքրեա՛ զ՛նզիս, ըզմիտս եւ զբանս, սուրբ օրինաց լինել մըշակ:

(1) Թլիւրանցոյ այս սրտաբուխ ու վեհաշունչ օրհներդը օրինակած ենք Երուսաղէմի Ս. Յակոբեանց վանքի թիւ 1521 ձեռագրէն, զանձարան՝ զրուած Երուսաղէմ, ԹՃԶԳ. թուին (1734). վերնագիր՝ «Ի Յովանէս Թլիւրանցոյ է»:
 (1) Յերակ, ճիշդագրեան հայերէնով կը նշանակէ միշտ:

(2) Ձեռ. առակ:

(3) Ձեռ. պատմե:

(4) Ձեռ. անբաւանդակ:

(5) Այսինքն՝ անփոքորիկ:

(6) Ձեռ. քեզ յանձին. բնիկ կ'ուզէ՝ քեզի յանձնուած են, ինքզինքնին քեզի յանձնած են: